

Storytelling-Based Optimism Training on Academic Burnout and Stress in Female Students

Asaadi Z¹, *Razavi V², Tajrobehkar M³

Author Address

1. PhD Student in Educational Psychology, Department of Psychology, Kerman Branch, Islamic Azad University, Kerman, Iran;

2. PhD in Counseling, Assistant Professor, Department of Psychology, Kerman Branch, Islamic Azad University, Kerman, Iran;

3. PhD in Educational Psychology, Assistant Professor, Department of Psychology, University of Shahid Bahonar, Kerman, Iran.

*Corresponding author's email: vidarazavi2021@yahoo.com

Received: 2021 January 25; Accepted: 2021 May 29

Abstract

Background & Objectives: The educational system is the basis of growth and development in all societies. Therefore, it is crucial to identify factors affecting academic achievement and performance. Academic stress is among these factors, i.e., defined as the growing academic demands which exceed the available resources. Academic burnout is another characteristic impacting students' performance. Burnout is a syndrome of emotional exhaustion, depersonalization, and decreased self-efficacy that results from chronic stress, overwork, pressure, time constraints, as well as the lack of resources and support in performing assignments. Academic burnout and stress are essential variables influencing students' learning and academic achievement; thus, educational methods, like optimism training through storytelling can affect them. This study aimed to investigate the effects of storytelling-based optimism education on burnout and academic stress in seventh-grade female students.

Methods: This was a quasi-experimental study with a pretest-posttest and a control group design. The statistical population consisted of all female students in Kerman City, Iran, in the academic year of 2019–2020. A total of 40 subjects were selected by random cluster sampling method and randomly assigned to the experimental and control groups. In experimental research, ≥ 15 individuals are required per group. Therefore, after initial screening and matching, 40 volunteer students were included in the study. Initially, two education districts of Kerman were randomly selected. Then, one school was considered among the junior high schools in that area; accordingly, 40 subjects were selected from the 4 classes of that school by multistage cluster random sampling approach. The inclusion criteria of the study included being seventh-grade female students, living in Kerman City, not receiving other interventions, and providing an informed consent form by the parents and students for participation in the research project. The exclusion criteria of the study were withdrawal, absence from more than one treatment session, and receiving other interventions. The measuring instruments used in the pretest and posttest phases were the Academic Burnout Questionnaire (Bresso et al., 2007) and the Academic Stress Inventory (Ang & Huan, 2006). Storytelling-Based optimism training was conducted by a psychologist who had completed story training courses at the Education Counseling Center in ten 90-minute sessions twice per week. For this purpose, the training package for optimism through storytelling (Alizadeh et al., 2014) was used. The control group received no intervention. The collected data were analyzed by descriptive statistics (mean & standard deviation) and inferential statistics, including Analysis of Covariance (ANCOVA) in SPSS. The significance level of the tests was set at 0.05.

Results: The current study results suggested that after eliminating the pretest effects, there was a significant difference concerning academic burnout ($p < 0.001$) and academic stress ($p < 0.001$) between the control and experimental groups at posttest. The effect of teaching optimism using the storytelling method on academic burnout and academic stress was measured as 0.684 and 0.331, respectively.

Conclusion: Based on the present study data, storytelling-based optimism training impacted students' academic burnout and academic stress; therefore, paying attention to academic burnout and academic stress in students is essential to their academic success.

Keywords: Optimism, Storytelling, Academic burnout, Academic stress, Students.

تأثیر آموزش خوش بینی به روش قصه‌گویی بر فرسودگی و تنیدگی تحصیلی در دانش‌آموزان دختر

زیبا اسعدی^۱، *ویدا رضوی^۲، مهشید تجربه‌کار^۳

توضیحات نویسندگان

۱. دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی، گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران؛

۲. دکترای مشاوره، استادیار، گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران؛

۳. دکترای روان‌شناسی تربیتی، استادیار، گروه روان‌شناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

*رایانامه نویسنده مسئول: vidarazavi2021@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۶ بهمن ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۸ خرداد ۱۴۰۰

چکیده

زمینه و هدف: فرسودگی و تنیدگی تحصیلی در یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مهم است و خوش‌بینی باعث سلامت روانی و بهبود عملکرد تحصیلی و اجتماعی می‌شود. این تحقیق با هدف بررسی تأثیر آموزش خوش‌بینی به روش قصه‌گویی بر فرسودگی و تنیدگی تحصیلی در دانش‌آموزان دختر پایه هفتم انجام شد.

روش بررسی: پژوهش حاضر از نوع نیمه‌آزمایشی با پیش‌آزمون و پس‌آزمون همراه با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش را تمامی دانش‌آموزان دختر شهر کرمان در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ تشکیل دادند. تعداد چهل نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. سپس به صورت تصادفی ساده در گروه آزمایش و گروه گواه (هر گروه بیست نفر) قرار گرفتند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها در پیش‌آزمون و پس‌آزمون، پرسشنامه فرسودگی تحصیلی (برسو و همکاران، ۲۰۰۷) و پرسشنامه تنیدگی تحصیلی (انگ و هوان، ۲۰۰۶) بود. برای گروه آزمایش ده جلسه آموزش خوش‌بینی براساس بسته آموزشی خوش‌بینی به روش قصه‌گویی (علیزاده و همکاران، ۱۳۹۳) ارائه شد. گروه گواه هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. داده‌ها با استفاده از روش تحلیل کوواریانس توسط نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ تجزیه و تحلیل شد. سطح معناداری آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد پس از حذف اثر پیش‌آزمون، بین گروه گواه و گروه آزمایش در پس‌آزمون تفاوت معناداری در فرسودگی تحصیلی و تنیدگی تحصیلی وجود داشت ($p < 0/001$). میزان تأثیر آموزش خوش‌بینی به روش قصه‌گویی در متغیر فرسودگی تحصیلی ۰/۶۸۴ و در متغیر تنیدگی تحصیلی ۰/۳۳۱ بود.

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های پژوهش حاضر نتیجه گرفته می‌شود که خوش‌بینی به روش قصه‌گویی بر فرسودگی تحصیلی و تنیدگی تحصیلی دانش‌آموزان اثربخشی دارد.

کلیدواژه‌ها: خوش‌بینی، قصه‌گویی، فرسودگی تحصیلی، تنیدگی تحصیلی، دانش‌آموزان.

نظام آموزشی، نقش مهمی در پیشرفت هر جامعه‌ای دارد و زمانی می‌تواند موفق باشد که به عملکرد تحصیلی و فرایند یادگیری در دوره‌های مختلف تحصیلی توجه کند. شناخت عوامل مؤثر بر پیشرفت تحصیلی^۱ به برنامه‌ریزی آموزشی و رشد کمک شایانی می‌کند (۱). یکی از عوامل مرتبط با پیشرفت تحصیلی، تنیدگی تحصیلی^۲ است. تنیدگی تحصیلی ناشی از احساس نیاز فراگیران به علم و دانش و دغدغه کافی نبودن زمان برای مطالعه است؛ این امر بر سلامت روانی و جسمانی دانش‌آموزان اثر می‌گذارد (۲). فرایند یادگیری تحصیلی برای بسیاری از فراگیران با تجربه‌های مثبتی همراه است؛ اما موجب ایجاد تنش و تنیدگی در برخی از آن‌ها می‌شود. این تنیدگی درواقع پاسخ به عواملی است که استرس‌آور است (۳). تنیدگی‌های تحصیلی، از مهارت‌نداشتن فراگیران در کنترل فعالیت‌ها و تکالیف تحصیلی ناشی می‌شود و می‌تواند بر انگیزه و میزان اشتیاق به تحصیل آن‌ها اثر بگذارد (۴). تنیدگی تحصیلی که بیشتر دانش‌آموزان با آن روبه‌رو هستند، بر عادت‌های ضعیف تحصیلی تمرکز دارد؛ مانند مدیریت زمان ضعیف، تحصیل در امتحانات و دوره‌های تحصیلی که درنهایت ممکن است منجر به عملکرد ضعیف تحصیلی شود (۵). فرسودگی تحصیلی^۳ نیز از عوامل تأثیرگذار بر عملکرد دانش‌آموزان است. فرسودگی، سندرم خستگی هیجانی، فردیت‌زدایی و کمال شخصی^۴ کاهش‌یافته و کارآمدی است که ناشی از استرس مزمن، کمبود وقت و وجودنداشتن منابع حمایتی لازم برای انجام تکالیف تحصیلی است (۶). دانش‌آموزانی که فرسودگی تحصیلی را تجربه می‌کنند، اشتیاقی به مطالب درسی ندارند و در یادگیری آن احساس ناتوانی می‌کنند؛ همچنین علاقه‌ای به حضور در کلاس ندارند (۷). خوش‌بینی^۵ به امید کلی اشاره دارد که فرد در آینده نتایج خوبی را تجربه خواهد کرد (۸). در حالت خوش‌بینی افراد تجربه‌های مثبت خود را برای آینده روشن و امیدوار حفظ می‌کنند. خوش‌بینی (درمقابل بدبینی) ابعادی از شخصیت است که انتظار ندارد اتفاقات خوب (درمقابل بد) برای خود در حوزه‌های مهم زندگی اتفاق بیفتد. تعمیم خوش‌بینی به کل زندگی فرد مربوط می‌شود و نیز ظرفیت و توانایی انسان را نشان می‌دهد که آینده مثبتی را پیش‌بینی می‌کند (۹). خوش‌بینی را می‌توان به‌صورت قصه‌گویی^۶ نیز آموزش داد. در قصه‌ها که به‌صورت شنیداری یا خواندنی هستند، نحوه ارتباط و کنش شخصیت داستان با یک موضوع براساس نگرش و دیدگاه فرد قصه‌گو یا نویسنده آن مطرح می‌شود (۱۰). قصه‌گویی که از گذشته‌های دور در روش‌های آموزشی وجود داشت، فرصتی لذت‌بخش برای شناختن فراهم می‌کند. باتوجه به اینکه قصه بخش مهمی از زندگی کودکان به‌شمار می‌رود، معمولاً در درمان آن‌ها اثربخش است؛ زیرا قصه با ایجاد انگیزش در کودکان فرصتی را برای حل مشکلات آنان فراهم می‌کند؛ به‌طور کلی کودکان تمایلی به حضور در جلسات قصه‌درمانی ندارند؛ اما شنیدن قصه و داستان برای آن‌ها لذت‌بخش است (۳).

داستان‌ها سیستم عقاید و نگرش‌های جدیدی به ما می‌آموزند. رویکرد قصه‌گویی به دانش‌آموزان می‌آموزد تا با شنیدن داستان‌ها، قصه‌های مثبتی برای زندگی خود بسازند؛ به‌گونه‌ای که بر هویت‌یابی آن‌ها اثر مثبت داشته باشد. کودکان با گوش دادن به قصه‌های درمانی، ضمن ادراک داستان‌ها، تصویرسازی مثبتی از آن در ذهن خود ایجاد می‌کنند. تصویرها و نقش‌های موجود در داستان‌ها، گویای اطلاعات ارزش‌مندی درباره عملکرد احساس آنان است؛ بنابراین زمانی که دانش‌آموزان قصه‌ها را بشنوند، می‌توانند برداشت‌های خود را به موقعیت‌های واقعی زندگی خود بسط دهند و به‌عنوان روش حل مسئله از آن استفاده کنند (۱۱). ویزوسو و همکاران دریافته‌اند، بین خوش‌بینی و فرسودگی تحصیلی ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد (۱۲). پژوهش جاودان و مروتی مشخص کرد، قصه‌گویی موجب کاهش مشکلات تحصیلی دانش‌آموزان می‌شود (۱۳). قدم‌پور و همکاران در پژوهش خود دریافته‌اند، آموزش خوش‌بینی به‌روش قصه‌گویی موجب کاهش تنیدگی تحصیلی در پسران پایه پنجم ابتدایی می‌شود (۳). تحقیق گونکالوس و همکاران نشان داد، خوش‌بینی موجب کاهش استرس و افزایش عملکرد تحصیلی می‌شود (۱۴). خوش‌بینی از موضوعات مهم در روان‌شناسی مثبت است و باید در دوران کودکی در وجود افراد شکل بگیرد تا جزو شخصیت افراد شود. امروزه آموزش دادن خوش‌بینی در اولویت برنامه‌های مدارس قرار گرفته است که این خود اهمیت روزافزون خوش‌بینی را در موفقیت‌های تحصیلی، جسمی و روانی دانش‌آموزان می‌رساند؛ بنابراین پرداختن به آموزش خوش‌بینی به‌منظور کاهش فرسودگی و تنیدگی تحصیلی در دانش‌آموزان ضروری به‌نظر می‌رسد؛ بنابراین براساس آنچه مطرح شد، این تحقیق با هدف بررسی تأثیر آموزش خوش‌بینی به‌روش قصه‌گویی بر فرسودگی و تنیدگی تحصیلی در دانش‌آموزان دختر پایه هفتم انجام پذیرفت.

۲ روش‌بررسی

پژوهش حاضر از نوع نیمه‌آزمایشی با پیش‌آزمون و پس‌آزمون همراه با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش را تمامی دانش‌آموزان دختر شهر کرمان در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ تشکیل دادند. تعداد چهل نفر به‌روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. سپس به‌صورت تصادفی در گروه آزمایش و گروه گواه (بیست‌نفره) قرار گرفتند. در این تحقیق حجم نمونه براساس نوع پژوهش انتخاب شد. در تحقیقات آزمایشی برای هر گروه حداقل پانزده نفر در نظر گرفته می‌شود (۱۵)؛ بنابراین پس از غربالگری اولیه و هم‌تاسازی، چهل نفر از دانش‌آموزان که برای شرکت در پژوهش رضایت داشتند، به‌عنوان نمونه وارد مطالعه شدند. روش اجرای پژوهش بدین‌صورت بود که از بین دو ناحیه آموزش و پرورش شهر کرمان، یک ناحیه به قید قرعه انتخاب شد. سپس از بین مدارس متوسطه دوره اول آن ناحیه، یک مدرسه در نظر گرفته شد و از چهار کلاس آن مدرسه، چهل نفر به‌روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند.

4. Emotional tiredness, depersonalization and personal perfection

5. Optimism

6. Storytelling

1. Academic achievement

2. Academic stress

3. Academic burnout

هر دو گروه اجرا شد. بدین ترتیب برای متغیرهای فرسودگی و تنیدگی دو نمره پیش‌آزمون و پس‌آزمون به‌دست آمد.

ابزارهای ذیل در این مطالعه به‌کار رفت.

– پرسشنامه فرسودگی تحصیلی: پرسشنامه فرسودگی تحصیلی را برسو و همکاران در سال ۲۰۰۷ ساختند (۱۶). این پرسشنامه سه حیطه فرسودگی یعنی خستگی تحصیلی، بی‌علاقگی تحصیلی و ناکارآمدی تحصیلی را می‌سنجد که با روش درجه‌بندی لیکرت پنج‌درجه‌ای از کاملاً مخالف=۱ تا کاملاً موافق=۵ توسط آزمودنی‌ها درجه‌بندی شده است. پرسشنامه فرسودگی تحصیلی پانزده ماده دارد که عبارت است از: خستگی تحصیلی پنج ماده (۱، ۴، ۷، ۱۰، ۱۳، ۱۶)، مطالب درسی خسته‌کننده هستند؛ بی‌علاقگی تحصیلی چهار ماده (۲، ۵، ۱۱، ۱۴) احساس می‌کنم به مطالب درسی علاقه ندارم؛ ناکارآمدی تحصیلی شش ماده (۳، ۸، ۹، ۱۲، ۱۵) احساس می‌کنم نمی‌توانم از عهده مشکلات درسی بر بیایم (۱۶). در ایران نعامی پایایی پرسشنامه را با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای خستگی تحصیلی ۰/۷۹، بی‌علاقگی تحصیلی ۰/۸۲ و ناکارآمدی تحصیلی ۰/۷۵ محاسبه کرد. همچنین وی ضرایب اعتبار این پرسشنامه را به‌ترتیب ۰/۳۸، ۰/۴۲ و ۰/۴۵ به‌دست آورد ($p < 0/01$) (۷).

معیارهای ورود دانش‌آموزان به پژوهش شامل دانش‌آموزان دختر پایه هفتم، سکونت در شهر کرمان، دریافت نکردن درمان‌های دیگر و اعلام رضایت آگاهانه والدین و دانش‌آموزان درخصوص شرکت افراد در طرح پژوهش بود. معیارهای خروج دانش‌آموزان از پژوهش ترک همکاری، غیبت بیش از یک جلسه درمان و دریافت درمان و مداخله‌های دیگر در نظر گرفته شد. ملاحظات اخلاقی پژوهش حاضر به‌شرح ذیل بود:

۱. تمامی شرکت‌کنندگان به‌طور شفاهی اطلاعاتی درباره پژوهش دریافت کردند و در صورت تمایل مشارکت کردند؛ ۲. این اطمینان به آزمودنی‌ها داده شد که تمامی اطلاعات آن‌ها محرمانه خواهد ماند و به‌منظور رعایت حریم خصوصی آنان ثبت نشد.

پرسشنامه فرسودگی تحصیلی^۱ (۱۶) و پرسشنامه تنیدگی تحصیلی^۲ (۱۷) در هر دو گروه اجرا شد. برای شرکت دانش‌آموزان در پژوهش و تکمیل پرسشنامه‌ها، رضایت آگاهانه آن‌ها جلب شد. سپس افراد گروه آزمایش به‌مدت ده جلسه به‌صورت هفته‌ای دو جلسه نود دقیقه‌ای، در دوره آموزش خوش‌بینی به‌روش قصه‌گویی شرکت کردند. برای آزمودنی‌های گروه گواه در این مدت هیچ مداخله آموزشی و روان‌شناسی منظم ارائه نشد و برای دریافت مداخله در لیست انتظار قرار گرفتند. در پایان دوره تحقیق مداخله مذکور برای گروه گواه نیز انجام پذیرفت. پس از اتمام دوره مداخله در گروه آزمایش، پرسشنامه‌های مذکور برای

جدول ۱. خلاصه جلسات آموزش خوش‌بینی به‌روش قصه‌گویی

جلسات	فنون و تکنیک‌های آموزشی
اول	معارفه اعضای گروه؛ صحبت کلی درباره پژوهش؛ بیان تعداد و تاریخ جلسات؛ بیان قوانین کلاس مبنی بر غیبت‌ناداشتن، حضور فعال در کلاس و رعایت نظم و ترتیب در پاسخ‌گویی به سؤالات؛ ضرورت انجام تکلیف هر جلسه؛ انجام پیش‌آزمون
دوم	هدف: آشنایی با مفهوم کلی خوش‌بینی و بدبینی؛ خصوصیات افراد خوش‌بین و بدبین داستان‌ها: مطرح کردن شکست تحصیلی ریحانه در سال دوم دبیرستان و تصمیم‌گیری قرص و محکم؛ خصوصیات افراد بدبین براساس داستان کارتون لی‌لی پوت
سوم	هدف: شیوه توصیف بدبینانه و شیوه توصیف خوش‌بینانه (سبک استاد)، درمان‌دگی آموخته‌شده داستان‌ها: آزمایش سگ توسط سلیگمن و همکارانش
چهارم	هدف: ادامه سبک تبیین و بیان توصیف بدبینانه داستان‌ها: مثال دروازه‌بان و داستان دختری که رژیم سختی گرفت
پنجم	هدف: شکل‌گیری باورها براساس مدل دکتر آلبرت آلیس، ارتباط بین واقعه بد-باور-نتیجه، تأثیر روزانه ABC داستان‌ها: مثال‌ها و وقایعی برای شکل‌گیری باورها
ششم	هدف: شکل‌گیری باورها و نگهداری از آن‌ها؛ فرایند مقاومت باورها داستان‌ها: دستکش صورتی، میمون و مجسمه سنگی، مرغ و جوجه‌ها
هفتم	هدف: خطاهای شناختی و باورهای ناکارآمد داستان‌ها: تفکر دوقطبی یا همه یا هیچ (داستان مرد میانسال و گفت‌وگو با دوستش)؛ صافی ذهنی (چکیدن یک قطره جوهر در بشکه و داستان دهقان و پسرش)؛ تعمیم مبالغه‌آمیز (قصه پنبه‌دوز و بیماری و مراجعه به پزشک)؛ نتیجه‌گیری شتاب‌زده: ذهن خوانی؛ واقعیت‌پنداشتن حدس و گمان‌های بی‌اساس و عمل به آن‌ها (داستان جهانگرد)؛ پیش‌گویی (بیان داستان کبوتر عجول و برداشت اشتباه درباره همسرش. بیان داستان سقراط)؛ فاجعه‌سازی: منفی‌گرایی فرد درباره موضوعات و مشکلات
هشتم	هدف: شخصی‌سازی و سرزنش خود (خودسرزنشگری) داستان‌ها: نپذیرفتن دیدگاه من یعنی بی‌احترامی به من (عبور از رودخانه)؛ استدلال هیجانی (احساسم گواهی می‌دهد، داستان دو دانشمند)؛ برچسب‌زدن کلی (دست‌کم گرفتن خود: قصه دو کوزه بزرگ)، بایدها (پیراهن مرد خوشحال)، نایده‌گرفتن جنبه‌های مثبت (نجار)؛ باورهای ناکارآمد
نهم	هدف: راه‌های مبارزه با بدبینی و برخورد با آن داستان‌ها: بیان مثال‌هایی در زمینه رویدادهای فعال‌کننده؛ باور نامعقول؛ پیامد؛ زیر سؤال بردن فکر؛ بازده
دهم	گرم‌کردن بدن و آموزش کودکان حرکت سلام بر خورشید، تمرینات جلسات قبل و آرام‌سازی

– پرسشنامه تنیدگی تحصیلی: پرسشنامه تنیدگی تحصیلی، پرسشنامه‌ای خودگزارش‌دهی است که انگ و هوان در سال ۲۰۰۶ آن را ساختند (۱۷). منابع تنیدگی در این مقیاس شامل انتظارهای معلمان/والدین و انتظارهای فرد از خویشان است. این پرسشنامه شامل

– پرسشنامه تنیدگی تحصیلی: پرسشنامه تنیدگی تحصیلی، پرسشنامه‌ای خودگزارش‌دهی است که انگ و هوان در سال ۲۰۰۶ آن

². Academic Stress Inventory (ASI)

¹. Academic Burnout Questionnaire (ABQ)

نُه ماده و دو خرده مقیاس است. مقیاس اول، انتظارهای والدین/معلمان را از طریق پنج ماده (۴، ۵، ۶، ۷، ۹) و مقیاس دوم، انتظار از خود را از طریق چهار ماده (۱، ۲، ۳، ۸) اندازه گیری می کند. به هر ماده در طیفی پنج درجه ای لیکرت از تقریباً همیشه=۵ تا هرگز=۱ پاسخ داده می شود. در این پرسشنامه، نمره های بیشتر نشان دهنده تجربه تنیدگی بیشتر است (۱۷). در مطالعه انگ و هوان روایی پرسشنامه تأیید شد و ضرایب همسانی درونی عامل انتظارهای والدین/معلمان، انتظار از خود و نمره کلی پرسشنامه به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۴ و ۰/۸۹ به دست آمد؛ همچنین ضریب پایایی برای کل مقیاس با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۳ بود (۱۷). در پژوهش شکری و همکاران ضریب آلفای کرونباخ برای مقیاس کلی و عامل های دوگانه بین ۰/۶۹ تا ۰/۸۳ به دست آمد؛ همچنین روایی پرسشنامه مطلوب گزارش شد (۱۸).

– آموزش خوش بینی به روش قصه گویی توسط یک روانشناس که دوره های آموزشی قصه درمانی را گذرانده بود، در مرکز مشاوره وابسته به آموزش و پرورش طی ده جلسه به صورت هفته ای دو جلسه نود دقیقه ای اجرا شد. برای آموزش خوش بینی به روش قصه گویی، بسته

آموزشی خوش بینی به روش قصه گویی علیزاده و همکاران به کاررفت (۱۱) که محتوای آن توسط سه نفر از اساتید روان شناسی دانشگاه شهید باهنر کرمان تأیید شد. خلاصه محتوای جلسات آموزش خوش بینی به روش قصه گویی در جدول ۱ ارائه شده است. تجزیه و تحلیل داده ها با روش های آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی با استفاده از روش تحلیل کوواریانس و پیش فرض های آن در نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ صورت پذیرفت. سطح معناداری آزمون ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

۳ یافته ها

تحلیل داده ها به منظور بررسی تأثیر خوش بینی به روش قصه گویی بر فرسودگی و تنیدگی تحصیلی در دانش آموزان دختر پایه هفتم صورت گرفت. ابتدا نمرات پیش آزمون و پس آزمون متغیرهای بررسی شده و شاخص های میانگین و انحراف معیار نشان داده شده است. شاخص های میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش در جدول ۲ مشاهده می شود.

جدول ۲. شاخص های توصیفی متغیرهای پژوهش

گروه	پیش آزمون	انحراف میانگین	پس آزمون	انحراف میانگین	مقدار F	مقدار p	اندازه اثر	توان آماری
فرسودگی	گواه	۵۳/۳۰	۴/۸۱	۵۵/۵۵	۶/۸۱	<۰/۰۰۱	۰/۶۸۴	۱
تحصیلی	آزمایش	۵۴/۶۵	۶/۲۹	۴۶/۲۰	۷/۷۹			
تنیدگی	گواه	۳۰/۹۰	۳/۳۵	۲۹/۱۵	۳/۶۹	<۰/۰۰۱	۰/۳۳۱	۰/۹۶
تحصیلی	آزمایش	۳۱/۶۵	۴/۲۱	۱۸/۹۵	۳/۳۸			

جدول ۲ نشان دهنده شاخص های توصیفی میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش به تفکیک دو گروه است. نتایج مشخص کرد، بین نمرات پیش آزمون در گروه گواه و گروه آزمایش تفاوت چندانی وجود ندارد؛ اما بین نمرات پس آزمون در گروه آزمایش و گروه گواه تفاوت محسوس است. به منظور انجام روش تحلیل کوواریانس، مفروضه های آن با استفاده از آزمون های شاپیرو-ویلک، امپاکس و لون بررسی و تأیید شد ($p > ۰/۰۵$) و مشخص شد می توان از تحلیل کوواریانس برای تحلیل داده ها استفاده کرد. معنادار نبودن آزمون لون نشان داد، پیش فرض همگنی واریانس ها رعایت شده است ($p > ۰/۰۵$). در ادامه نتایج تحلیل کوواریانس مشخص کرد، در متغیر فرسودگی تحصیلی نتایج معنادار است ($p < ۰/۰۰۱$)؛ بنابراین می توان نتیجه گرفت که پس از حذف اثر پیش آزمون تفاوت آشکاری در فرسودگی تحصیلی بین گروه گواه و گروه آزمایش در پس آزمون وجود دارد. همچنین در متغیر تنیدگی تحصیلی نتایج معنادار بود ($p < ۰/۰۰۱$)؛ بنابراین می توان نتیجه گرفت، پس از حذف اثر پیش آزمون تفاوت آشکاری در تنیدگی تحصیلی بین گروه گواه و گروه آزمایش در پس آزمون وجود دارد. میزان تأثیر آموزش خوش بینی به روش قصه گویی در متغیر فرسودگی تحصیلی ۰/۶۸۴ و در متغیر تنیدگی تحصیلی ۰/۳۳۱ بود.

۴ بحث

این پژوهش با هدف بررسی تأثیر آموزش خوش بینی به روش قصه گویی

در تبیین یافته تأثیر خوش بینی به روش قصه گویی بر فرسودگی تحصیلی می توان گفت، در تمام داستان ها دو شخصیت متضاد مثبت اندیش و بداندیش وجود دارد. دانش آموزان با همانندسازی با شخصیت های قصه ها در جهت اصلاح دیدگاه و نگرش خود به مسائل تحصیلی برمی آیند. خوش بینی نوعی انتظار پیامد است که با جایگزینی احساس درماندگی به باورهای مثبت موجب تغییر پذیری در زندگی می شود (۳). قصه گویی به عنوان وسیله ای تعلیمی می تواند دانش آموزان را به کشف معنای منحصربه فرد بودن خود، برقراری ارتباط واقعی بین افکار و احساسات، آموزش حل مسئله، تقویت توانایی تجسم و تصویرسازی و افزایش انگیزه ترغیب کند که با ایجاد علاقه و انگیزش تحصیلی میزان فرسودگی در آن ها کاهش می یابد (۱۹). آموزش ها در قالب قصه برای کم شدن فرسودگی تحصیلی باعث ایجاد انگیزه، اشتیاق، توجه و تمرکز بیشتر دانش آموزان می شود. در آموزش خوش بینی، افراد تشویق

می‌شوند تا تجربه‌های مثبت و خوب خود را در افزایش و ارتقای احترام به خود و عزت‌نفس بازشناسی کنند؛ درعین‌حال توانایی شناخت جنبه‌های مثبت دیگران را نیز کسب کنند (۲۰).

دیگر یافته این پژوهش نشان داد، خوش‌بینی به‌روشن قصه‌گویی بر تنیدگی تحصیلی تأثیر دارد. نتایج این تحقیق با سایر مطالعات همسوست. قدم‌پور و همکاران در پژوهش خود دریافتند، آموزش خوش‌بینی به‌روشن قصه‌گویی، تنیدگی تحصیلی را در پسران پایه پنجم ابتدایی کاهش می‌دهد (۳). در پژوهش گونکالوس و همکاران مشخص شد، خوش‌بینی سبب کاهش استرس و افزایش عملکرد تحصیلی می‌شود (۱۴).

در تبیین یافته تأثیر خوش‌بینی به‌روشن قصه‌گویی بر تنیدگی تحصیلی می‌توان گفت، ارائه آموزش در قالب قصه‌ها با ایجاد جذابیت و انگیزه بیشتر باعث یادگیری بهتر و علاقه‌مندی بیشتری به تحصیل در دانش‌آموزان می‌شود. فشار برای موفقیت در آموزش‌های مدرسه زیاد است. این امر موجب تنیدگی تحصیلی می‌شود. ازطریق آموزش خوش‌بینی می‌توان به افراد آموخت، باورهای سازگاران را جایگزین باورهای ناسازگاران خود کنند که احساس خوش‌بینی را در فرد به‌وجود می‌آورند (۳). دانش‌آموزان با همانندسازی کردن با شخصیت‌های قصه‌ها سعی در اصلاح نگرش‌هایشان درخصوص مسائل تحصیلی دارند؛ همچنین آن‌ها یاد می‌گیرند در جهان موضعی فعال را انتخاب کنند و زندگی خود را شخصاً شکل دهند؛ نه اینکه هر آنچه بر سرشان می‌آید، به‌گونه‌ای منفعل بپذیرند؛ به‌علاوه آن‌ها ازطریق آموزش این مهارت‌ها قادر می‌شوند، ارتباط میان افکار، احساسات و رفتارهای خود را درک کنند. زمانی که قصه برای استرس‌های دانش‌آموزان بیان می‌شود، دانش‌آموز می‌آموزد که افراد دیگری نیز این مشکلات را دارند. آن‌ها راه‌حل مشکلات را ازطریق داستان این موضوعات که برایشان جذاب و درک‌شدنی است، می‌آموزند. سپس ازطریق قهرمان داستان راه‌حل مشکلات و راه‌حل‌های مقابله‌ای را می‌یابند؛ همچنین فرایندهای شناختی و هیجانی که در دانش‌آموزان به‌کمک قصه آغاز شده بود، ازطریق یادگیری راه‌های فایده‌آمیز بر مشکل پایان می‌یابد (۲۰).

پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی مواجه بود؛ ازجمله می‌توان به تک‌جنسیتی بودن آزمودنی‌ها، محدودیت اجرای پژوهش به شهر کرمان، همکاری نکردن مدارس و خودگزارشی بودن پرسشنامه‌ها اشاره کرد. در راستای نتایج پژوهش پیشنهاد می‌شود، آموزش خوش‌بینی به‌روشن قصه‌گویی به‌منظور درمان فرسودگی و استرس‌ها و تنیدگی‌های تحصیلی دانش‌آموزان توسط معلمان استفاده شود. ازآنجا که پژوهش

حاضر صرفاً روی دانش‌آموزان دختر مقطع هفتم صورت گرفت، درجهت اطمینان تعمیم به سایر مقاطع، پژوهش‌هایی نیز در این راستا انجام شود؛ همچنین برنامه درسی مدارس به‌گونه‌ای طراحی شود که در کنار برنامه درسی روزانه، معلمان به نکاتی آموزنده درباره خوش‌بینی و امید به آینده توجه کنند.

۵ نتیجه‌گیری

براساس یافته‌های پژوهش حاضر نتیجه گرفته می‌شود که خوش‌بینی به روش قصه‌گویی بر فرسودگی تحصیلی و تنیدگی تحصیلی دانش‌آموزان اثربخشی دارد؛ ازاین‌رو توجه به فرسودگی تحصیلی و تنیدگی تحصیلی در دانش‌آموزان، در موفقیت تحصیلی آن‌ها ضروری به‌نظر می‌رسد.

۶ تشکر و قدردانی

از تمامی شرکت‌کنندگان در این طرح و همچنین اساتید محترم که صبورانه در پژوهش یاری رساندند، سپاسگزاری می‌شود.

۷ بیانیه‌ها

تأییدیه اخلاقی و رضایت‌نامه از شرکت‌کنندگان
مقاله حاضر برگرفته از رساله دکترای روان‌شناسی تربیتی در دانشگاه آزاد کرمان است و همچنین دارای کد اخلاق IR.REC.KERMAN.1398.072 از دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان است. ملاحظات اخلاقی پژوهش حاضر به‌شرح ذیل بود: ۱. تمامی شرکت‌کنندگان به‌طور شفاهی اطلاعاتی درباره پژوهش دریافت کردند و در صورت تمایل مشارکت کردند؛ ۲. این اطمینان به آزمودنی‌ها داده شد که تمامی اطلاعات آن‌ها محرمانه خواهد ماند و به‌منظور رعایت حریم خصوصی آنان ثبت نشد.

رضایت برای انتشار

این امر غیر قابل اجرا است.

تضاد منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند هیچ‌گونه تضاد منافی ندارند.

منابع مالی

این پژوهش، بدون حمایت مالی نهاد یا سازمانی انجام شده است.

مشارکت نویسندگان

نویسنده اول نگارش، بازبینی و تنظیم فرمت مقاله را برعهده داشت. نویسنده دوم آنالیز و تفسیر داده‌ها را انجام داد. نویسنده سوم در ارائه ایده پژوهشی و طراحی مطالعه سهیم بود.

References

- Ghadampour E, Farhadi A, Naghibeiranvand F. The relationship among academic burnout, academic engagement and performance of students of Lorestan University of Medical Sciences. Research in Medical Education. 2016;8(2):60–8. [Persian] <http://dx.doi.org/10.18869/acadpub.rme.8.2.60>
- AramFar R, Zeynali A. The relationship between educational stress and educational help seeking and students' academic achievement. Journal of Instruction and Evaluation. 2015;8(31):37–48. [Persian] http://jinev.iut.ac.ir/article_518878_e44e1fbd9bd2e9664fdf67c23a2a31cb.pdf
- Ghadampour E, Ghazanfari F, Alavi Z. The influence of education of optimism on academic stress and mental health of the fifth grade male students of elementary school in the city of "Khoramabad" using storytelling. The Journal of New Thoughts on Education. 2017;13(2):97–124. [Persian] <https://dx.doi.org/10.22051/jontoe.2017.10523.1333>

4. Liu Y. The longitudinal relationship between Chinese high school students' academic stress and academic motivation. *Learning and Individual Differences*. 2015;38:123–6. <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2015.02.002>
5. Nakalema G, Ssenyonga J. Academic stress: its causes and results at a Ugandan university. *African Journal of Teacher Education*. 2013;3(3):1–21. <https://doi.org/10.21083/ajote.v3i3.2762>
6. Bergman LR, Lundh L-G. Introduction: The person-oriented approach: Roots and roads to the future. *Journal for Person-Oriented Research*. 2015;1(1–2):1–6. <https://doi.org/10.17505/jpor.2015.01>
7. Naami A. Relationship between quality of learning experiences and academic burnout in graduate students of Shahid Chamran University. *Quarterly Journal of Psychological Studies*. 2009;5(3):117. [Persian] <https://dx.doi.org/10.22051/psy.2009.1609>
8. Martínez IM, Youssef-Morgan CM, Chambel MJ, Marques-Pinto A. Antecedents of academic performance of university students: academic engagement and psychological capital resources. *Educational Psychology*. 2019;39(8):1047–67. <https://doi.org/10.1080/01443410.2019.1623382>
9. Krok D. The mediating role of optimism in the relations between sense of coherence, subjective and psychological well-being among late adolescents. *Personality and Individual Differences*. 2015;85:134–9. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.05.006>
10. Bouteyre E, Maurel M, Bernaud J-L. Daily hassles and depressive symptoms among first year psychology students in France: The role of coping and social support. *Stress and Health: Journal of the International Society for the Investigation of Stress*. 2007;23(2):93–9. <https://doi.org/10.1002/smi.1125>
11. Alizade G, Kordnoghi R, Nazari N. The impact of optimism instruction by storytelling on increasing of optimism in students. *Journal of Clinical Psychology*. 2014;6(1):103–12. [Persian] <https://dx.doi.org/10.22075/jcp.2017.2158>
12. Vizoso C, Arias-Gundín O, Rodríguez C. Exploring coping and optimism as predictors of academic burnout and performance among university students. *Educational Psychology*. 2019;39(6):768–83. <https://doi.org/10.1080/01443410.2018.1545996>
13. Javdan M, Morovati Z. The impact of storytelling on improving social problems, aggressive behaviors, and law-breaking behaviors of primary school children. *Iranian Evolutionary and Educational Psychology Journal*. 2020;2(2):81–8. [Persian] <http://dx.doi.org/10.29252/ieepj.2.2.81>
14. Gonçalves LL, Voos MC, de Almeida MHM, Caromano FA. Massage and storytelling reduce aggression and improve academic performance in children attending elementary school. *Occup Ther Int*. 2017;2017:5087145. <https://doi.org/10.1155/2017/5087145>
15. Razavieh A. Research methods in behavioral and educational sciences. Shiraz: Shiraz University Pub;2017. [Persian]
16. Bresó E, Salanova M, Schaufeli WB. In search of the “third dimension” of burnout: efficacy or inefficacy? *Applied Psychology*. 2007;56(3):460–78. <https://doi.org/10.1111/j.1464-0597.2007.00290.x>
17. Ang RP, Huan VS. Academic expectations stress inventory: development, factor analysis, reliability, and validity. *Educational and Psychological Measurement*. 2006;66(5):522–39. <https://doi.org/10.1177/0013164405282461>
18. Shokri O, Kadivar P, Daneshvarpour Z. The role of coping styles in academic stress and academic achievement. *Journal of Developmental Psychology*. 2007;3(11):249–57. [Persian] http://jip.azad.ac.ir/article_512405_1f184615239633e6c81f4eead74a868f.pdf
19. Krypel MN, Henderson-King D. Stress, coping styles, and optimism: are they related to meaning of education in students' lives? *Soc Psychol Educ*. 2010;13(3):409–24. <https://doi.org/10.1007/s11218-010-9132-0>
20. Nam CW. The effects of digital storytelling on student achievement, social presence, and attitude in online collaborative learning environments. *Interactive Learning Environments*. 2017;25(3):412–27. <https://doi.org/10.1080/10494820.2015.1135173>